

A Tanácsköztársaság jubileumán Kitüntetések, elismerések

Az Országban rendezett nécselnöke a Munka Vörös ünnepségen tegnap a Tanácsköztársaság kikiáltásának 60. évfordulója alkalmából kitüntetések adtak át. A ki öv. Dáni Jánosné (Szeged), Daru Imrénét (Hódmezővásárhely), Patai Szabó Sándornét (Szentos) és Szűcs Imre Szeged nyugdíjas tá-

Tombác Imre Özv. Dáni Jánosné

Nagy idők szegedi tanúja és részese, századunk minden jelentős eseményéről mondhat személyes élményeket. A kétkézi munka, a mozgalmi harc az élete volt. Fiatalon, már 1913-ban az ifjúmunkásokat képviselte a szocialista munkásmozgalmában. Párttagságának kelte 1916. Aktív résztvevője a forradalmi harcnak 1919-ben Budapesten, a Tanácsköztársaság idején, majd annak leverése után is végig. 1944-ben sok baloldali küzdőtársával együtt internálták, mint a mozgalom vezető egyéniségét. Túlélte. A felszabadulást követően egyik szervezője, alapítója Szegeden a kommunista pártjának, amelynek megbízásából számos vezető tisztségben dolgozott nyugdíjaztatásáig.

Hatvan éve tagja a pártnak, mindvégig aktív részese a mozgalomnak. Első megbízásait a Szocialdemokrata Pártban vállalta, amelynek tagja volt. Tevékeny részese a szegedi Munkásokonban alakult munkáscsoportnak, amely a szegedi munkásifjúság felvilágosításában teljesített nem kis küldetést. Azonos utat követtek férjével, aki a mozgalom mártíra lett. A felszabadulást követően került pártvezetőként tevékenykedett, és a marxizmus-leninizmus elméletének ismeretében végzett munkát, mint propagandista. Szerény, harcos és fáradhatatlan pártaktivista, akinek élete példa.

Forradalmi életútja elismeréseként a Munka Vörös Zászló Érdemrendje kitüntetését kapta.

A Parlamentben tartott ünnepségen a Munka Érdemrend arany fokozatával tüntették ki.

Az egészségügyi, az oktatási és a kulturális miniszter által adományozott kitüntetések adtak át tegnap délután Szegeden a megyei tanács székházában a forradalmi ifjúsági napok alkalmából. Az ünnepséget dr. Müller Józsefné, a megyei tanács vb. művelődésügyi osztályának vezetője nyitotta meg, majd Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese, dr. Albert Sándor, az Orvos- és Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei bizottságának titkára, Fabula Andrásné, a Pedagógusok Szakszervezete Szeged városi bizottságának titkára, dr. Rózsa József, a megyei tanács vb. egészségügyi osztályának vezetője és Solymosi Ilona, a megyei tanács ifjúsági titkára. A miniszteri kitüntetések és dícsérő okleveleket dr. Perjécs László, a megyei tanács elnöke nyújtotta át.

Az egészségügyben kifejtett eredményes munkája elismeréseként Kiváló Munkáért kitüntetés kapott: Bódi Györgyné laborasszisztens (Makó városi tanács kórház-rendelőintézet), Radvanszki Istvánné csoportvezető egészségügyi szakdolgozó (Szeged megyei városi tanács kórház-rendelőintézet), Szekeresné Szabó Mária védőnő (Üllés).

Miniszteri dícséretben részesült: Gál Katalin adminisztrátor (Szentos városi tanács kórháza), Fábrián Nagy Magdolna asszisztens (Szentos városi tanács kórház-rendelőintézet), Hutter Györgyné kerületi védőnő (Szeged megyei városi tanács Gyermekkorház-rendelőintézet), Labádi Sándorné orvosnő (Hódmezővásárhely városi tanács kórház-rendelőintézet), Onodi Szűcsné Bokor Katalin laborasszisztens (Hódmezővásárhely városi tanács kórház-rendelőintézet) és Patonai Mária ápolónő (Szentos városi tanács kórháza).

Az oktatási miniszter a forradalmi ifjúsági napok alkalmából miniszteri dícséretben részesítette: Belányi Gyulánét, a kisteleki 2-es számú általános iskola tanárát, Csóti Lászlónét, a zsombóki általános iskola tanárát, Kakuszi Ferencné, a szegedi 600. sz. Móra Ferenc Ipari Szakmunkásképző Intézet tanárát, Kráml Györgynét, a kiskundaraszmai 2-es számú általános iskola tanárát, Patoky Máriát, a Csongrád megyei tanács diákotthonának nevelőtanárát és Tekse Évát, a szentesi nevelőotthon tanárát.

A kulturális miniszter a Szocialista Kultúraért kitüntetés adományozta Frontó Pálnak és Szerecsán Istvánnak, a Szegedi Szimfonikus Zenekar tagjainak. Kiváló Munkáért kitüntetés kapott: Berta Márta tanár (Hódmezővásárhely, Münnich Ferenc Általános Iskola), Pocsai Brigitta, fiókkönyvtár-vezető (Somogyi-könyvtár, Szeged) és Vass Mária művészeti előadó (November 7. Művelődési Központ, Szeged).

A Nagy Októberünk és a Magyar Tanácsköztársaság

Írta: N. K. Kiricsenko, Ukrajna Kommunista Pártja Odessza Területi Bizottsága első titkára

Még a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 4. évfordulójának előestéjén írta V. I. Lenin: „Minél inkább távolodik tőlünk ez a jelentős nap, annál világosabbá válik az oroszországi proletárforradalom jelentősége.” E látnoki gondolatot tartalmazó, böcs szavakkal ajándékozott meg bennünket a lenini előrelátás. Ma, az eltelt évek magaslatairól visszatekintve, értékelhetjük a végbe ment változások nagyságát, mélyebben megérthetjük a győzelmes szocialista forradalom történelmi értelmét, annak világtörténelmi jelentőségét.

Október érdeme, hogy a valóságos szocializmus korunk vezető erejévé válik, amelyet a szocialista országok internacionalista közössége testesít meg, s amellyel számolni kell, és nem lehet ellenére tenni, s nélküle megoldani a nemzetközi érdekekkel összefüggő problémákat.

Az „Auróra” lövései az emberiség történelmi fejlődésének új korszakáról, a szocialista forradalmak korszakának kezdetéről adtak hírt a világnak. S a Nagy Október után elsőként teljesedett ki az a forradalom, amelynek győzelme a Magyar Tanácsköztársaság megalakulását eredményezte.

A munkás-paraszt állam létrejötte magyar földön, kimagasló nemzetközi jelentőségű volt, kifejezésre jutott a Nagy Október internacionalista jellegét, a marxista-leninista eszmék vitathatatlan igazságát. Az 1919-es magyar forradalom gazdagította a nemzetközi munkásmozgalmat fegyvertárral, megerősítette, hogy a proletárdiktatúra nem elszigetelt, specifikusan orosz jelenség — mint ahogy ezt hibabálon próbálják bizonyítani a burzsoa világ ideológusai és az opportunista vezetők —, hanem a munkásszocializmusért vívott harcának általános törvényszerűsége. Újult erővel mutatkozott meg, hogy a forradalomban, a forradalmi mozgalomban kiemelkedő jelentősége van a marxista-leninista párt vezetőségnek, sorai tömörítésének, hogy a dolgozók érdekeit folytató harc egységes frontját képes legyen megszervezni.

A magyar proletariátus győzelmének hírt kítőró lelkesedéssel fogadták Szovjet-Oroszországban. A magyar munkásokhoz küldött üzenetében írta V. I. Lenin 1919 májusában: „Az a háború, amelyet ti viseltek, az egyetlen jogos, igazságos, igazán forradalmi háború, az elnyomottak háborúja az elnyomók ellen, a dolgozók háborúja a kizsákmányolók ellen, a háború a szocializmus győzelméért. Az egész világ a munkásoktól minden becsületese tagja a ti pártotokon áll...” E szavak kifejezik az orosz proletariátus gondolatát, mely ezekben a rettenetes napokban halálos harcot vívott a belső ellenforradalommal és a külső intervencióval.

A Magyar Tanácsköztársaság megalakulása nemcsak erkölcsi-politikai támogatást jelentett számunkra, hanem katonai segítséget is. Ilyen szempontból is nemzetközi jelentőségű volt a magyar földön lezajlott forradalmi eseményeknek.

A magyar internacionalisták ezrei vettek részt osztálytestvéreikkel vállelve az októberi forradalomban, a polgárháború ütközeteiben.

A szovjetek országában sohasem felejtik el azok nevét, akik hősiességükkel, bátorságukkal, kiöntött véruikkal járultak hozzá győzelmünkhöz. A nemzetközi brigádok harcosainak sorában magyarok is voltak, akik a Központi Rada ellen felkelő odesszai munkásokkal, matrózokkal, katonákkal együtt harcoltak a Lenin-renddel kitüntetett Odessza területen, miként mindenütt az országunkban. Tiszteletlen hőstüktük, a szovjet emberek a magyar néppel együtt, a mely szolidaritás érzésével áthatva, ünnepélyesen emlékeznek meg a Magyar Tanácsköztársaság 60. évfordulójáról.

Csongrád megye dolgozóinak, az egész magyar népnek szívójú jövő közhírtüktük küldik, a szocializmus építésében újabb sikereket, boldogságot és további felvirágzást kívánnak.

Az 1919-es magyar forradalmat előfojtotta a nemzetközi burzsoázia és a belső reakció túlereje. A magyar proletariátus hősi tette nem múlt el nyomtalanul. Október, valamint a saját forradalmi tapasztalata történelmi perspektívával, a forradalmi harcstratégiájával és taktikájával fegyverezte fel. S valójában nagy történelmi logika rejlik abban, hogy amikor a fasiszmus leverésének eredményeként a magyar nép kezébe vette a sorsának irányítását, ismét létrehozta a munkások és parasztek államát, a munkásszocialista, s annak marxista-

leninista élcsapata, a Magyar Szocialista Munkáspárt vezetésével rövid időszak alatt tudott gyökere átalakítást végrehajtani a politikai, gazdasági és kulturális élet valamennyi területén.

A szovjet emberek szilárdan meg vannak győződve arról, hogy a szocialista építés nagyszámú feladatait sikeresen váltja valóra a magyar nép. Ez a meggyőződés abból is táplálkozik, hogy a Magyar Népköztársaság — a Magyar Tanácsköztársaság vívmányainak dicső örököse — a szocializmust építő országokkal szoros testvéri közösségben fejlődik.

1917. októberre és 1919. márciusra egymástól elszakíthatatlan kapcsolatban vannak azért is, mert előre meghatározták népünk sorsának alakulását, és lerakták a megbonthatatlan szovjet-magyar barátság alapjait is.

A mi baráti kapcsolataink, miként számtalanszor hangsúlyozta L. I. Brezsnyev, az SZKP KB főtítkára, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének elnöke és Kádár János, az MSZMP KB első titkára, mind a Szovjetunióban, mind Magyarországon pártjaink és államaink politikájának a legmagasabb rendű elvét képezik.

Leonyid Iljics Brezsnyev az MSZMP XI. kongresszusán elmondott felszólalásában hangsúlyozta, hogy együttműködésünk minden éve politikailag erősebbé tesz bennünket, megsokszorozza országaink gazdasági potenciálját, elősegíti népeink életszínvonalának javulását. Külön aláhúzza, hogy baráti kapcsolataink Magyarországgal, szomszédunkkal és szövetségünkkel, meggyőződésből, baráti érzésből és elv-szerűségből fakad.

Ugyanezeket a gondolatokat foglalja magában Kádár Jánosnak, az Októberi Forradalom 60. évfordulója tiszteletére Kijevben rendezett ünnepségen elmondott felszólalása, ahol megjegyezte, hogy a magyar-szovjet barátság ezer szála köt össze bennünket, amelyek áthatják életünk valamennyi területét, a közös lenini eszmétől, a politikai célok és elvek azonosságától a legkonkrétabb, mindent átfogó együttműködésig. Külön örömmünkre és lelkesedésünkre szolgált ebben az emlékező beszédben Magyarország és Szovjet-Ukrajna, a testvéri Odessza és Csongrád megye baráti kapcsolatának magas fokú méltatása.

Mélyen szimbolikus, hogy pártjaink vezetőinek legutóbbi találkozója a Magyar Tanácsköztársaság 60. évfordulójának előestéjén zajlott le. E találkozó ismételt megerősítette, hogy az SZKP és az MSZMP között teljes, kölcsönös megértés és a nézetek egysege áll fenn a korunk legfontosabb kérdéseit illetően.

A Szovjetunió és Magyarország a szocialista közösség többi országaival együtt határozottan szembeszállnak az imperializmussal és a reakció erőivel, és mindazon kísérletekkel, amelyek a történelem kerekét visszafelé kívánják fordítani. Népeink felháborodással ítélik el Kína agresszióját a Vietnami Szocialista Köztársaság ellen. Vietnami függetlenségét védelmezve, a béke és a nemzetközi biztonság megőrzéséért harcol, a népek azon jogáért, hogy önállóan és szabadon választhassák meg a fejlődésük útját. Ezért a pekingi hegemonisztikus törekvésekkel szemben a vietnami nép megsegítése közös, internacionalista kötelességünk.

A nemzetközi feszültséget fokozva, a népek szabadságát és függetlenségét

vesélyeztetve, az imperialistáknak és segélycsapataiknak világosan be kell látniuk, hogy ma nem 1919-et írunk. Ma a reakció mesterkedéseivel a szocializmus világa áll szemben. Mi nem keressük az összeütközést senkivel. Ellenkezőleg, miután átéljük a háború rémségeit és nehézségeit, mindent megteszünk azért, hogy földünkön a béke és a nyugalom uralkodjék. A béke garanciája pedig az egész világon országaink ereje.

Az SZKP XXV. kongresszusa által jóváhagyott terveknek megfelelően, a Szovjetunióban a békés, alkotó munka töretlen folyamata megy végbe. Gazdaságunk, a tudomány és a kultúra újabb és újabb sikereket ér el.

Országunk óriási körzetei alakulnak át teljesen. Polyatódik Nyugat-Szibéria széles körű fejlődése, amely fő fűtőanyag-energetikai bázisunkká vált. A Bajkál-Amúr vasútvonal egyharmadán már megindult a tehervonat-forgalom. Befejeződött az Éhség-sztyeppe meghódítása Üzbegisztánban. Új módon változott meg a sztyeppevidék is.

A Volga vidékén is kialakult a biztonságos gabonatermelési zóna. A népgazdaság sokoldalú fejlődése biztos alapot teremtett népünk életszínvonalának emeléséhez. Az 1974-78-as években közvetlenül a népjólét emelésére fordították a nemzeti jövedelem mintegy negyötöd részét, azaz másféltrillió rubelt. Ez csaknem egyharmaddal meghaladja az előző öt éves terv eredményét.

Odesszától nem messze hatalmas vegyi kombinát épült fel. Nemrég adták át az Iljicsovszk-Várna közötti nemzetközi komposzkötés első járatát. Kijij városában rakodódógergelyek, Iljicsovszkban pedig konténerek gyártását kezdték meg. Új iskolákat, kórházakat és körülbelül másfélmillió négyzetméternyi lakóterületet építettünk fel.

Az elmúlt évben kiemelkedő sikereket értek el mezőgazdaságunk dolgozói, hárommillió-kettőszázhuszonezre tonna gabonát termeltek az odesszai földművelők, és ebből egymillió-ötszázegyzet tonnát adtak el az államnak.

Növekszik az ország, s vele együtt válnak szellemileg gazdagabbakká az emberek.

Gyümölcsöző barátság fűzi egybe Odessza és Csongrád testvérmegyék, Odessza és Szeged testvérvárosok dolgozóit. A pártbizottságok, állami szervek, termelési és alkotói kollektívák, tudományos és kulturális intézmények tapasztalatcserejének hatékony formái alakultak ki.

Összinté elismerésünk magyar barátainknak azért a szívéllyességgel, vendégszeretettel, amellyel minden egyes alkalommal fogadják Odessza terület küldötteit, érkezzenek akár népgazdasági tapasztalatcsere céljából, vagy azért, hogy összemérjék erejüket Szeged sportolóiival, fellépjenek a szabadterei játékok színpadán, vagy kicseréljék tudományos felfedezéseiket.

Természetes, hogy barátainkra nálunk is örömteli fogadtatás vár. Érzéseink kölcsönös szívéllyességgel kifejezésre juttatták a barátsági hetek, amelyeket a közelmúltban rendeztünk meg Szegeden és Odesszában.

Az internacionalizmus, mint cselekvésre készítő érzés a reális dolgokban is kifejezést nyer. Az 1905-ös orosz forradalom idején „Vörös Csepel” munkásai megtagadták a cári kormány huszonötmillió töltény készítésére vonatkozó megrendelését, amelyekkel az orosz proletárokat akarták lőni. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulóját a csepeliek munkafelajánlással, a Szovjetunióba irányuló exportmegrendelések határidő előtti teljesítésével ünnepelték. Ugyanazon internacionalista kötelességtől vezérelve hozták el a szovjet katonák a szabadságot Magyarországnak a fasiszmus alóli felszabadításával. A Magyar Tanácsköztársaság jubileumának évében a vállalatoknál, a Magyarországnak forgácsológépeket, ekéket, építési-szakipari gépeket, magas fordulatszámú berendezéseket, nyomdaipari és más berendezéseket szállító odesszai üzemekben és gyakran kiváló minőséget és pontos szállítási határidőt célzó munkavereseny folyik.

Országaink népei, közöttük Csongrád megye és Odessza terület dolgozói is vállaltva haladnak a továbbiakban is a jövő felé, amelynek neve: kommunizmus.

Ez a legszebb fogadalom és emlékműállítás azoknak, akik 60 évvel ezelőtt magasra emelték a harci zászlót a szovjetek hatalmáért, a dolgozó nép szabadságáért és boldogságáért.